

عنوان مقاله:

بررسی رابطه سبک های یادگیری و توانمندسازی روانشناختی دانش آموزان مقطع دبیرستان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اسماعیل رمضانپور

حسن باقری نیا

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پژوهش حاضر بررسی رابطه سبکهای یادگیری و توانمندسازی روانشناختی دانش آموزان مقطع دبیرستان میباشد. مواد و روش ها: این پژوهش از نظر هدف جزء پژوهشهای کاربردی محسوب می شود. روش تحقیق ذکر شده از نوع پیمایشی می باشد. جامعه آماری آن شامل کلیه دانش آموزان مقطع سوم دبیرستان شهرستان بجنورد به تعداد 4500 نفر می باشند. حجم نمونه براساس جدول مورگان ، 354 نفر بوده که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شدند. جهت جمع آوری اطلاعات از دو روش کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است. ابزار گردآوری داده ها برای متغیر سبک یادگیری از پرسشنامه استاندارد شده 12 سوالی سبکهای یادگیری کلب (2003) و برای سنجش توانمندسازی روان شناختی دانش آموزان از پرسشنامه 15 سوالی محقق ساخته توانمندسازی روانشناختی دانش آموزان استفاده شده است. برای سنجش اعتبار پرسشنامه ها از ضریب آلفای کرونباخ برای هر دو پرسشنامه به ترتیب 0/950 و 0/850 بدست آمده که روایی پرسشنامه ها توسط محققین و صاحب نظران مورد تایید قرار گرفته است. نتیجه گیری: نتایج همبستگی سبک های یادگیری و توانمندسازی روانشناختی نشان داد بین سبک های یادگیری و توانمندسازی روانشناختی رابطه مثبت و معناداری دیده می شود که در این میان دو سبک یادگیری همگرا و واگرا از همبستگی قوی تریبه نسبت سایر سبک های یادگیری با توانمندسازی روان شناختی دارند

کلمات کلیدی:

سبک یادگیری، توانمندسازی روان شناختی، سبک همگرا، سبک واگرا، مقطع دبیرستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/497710>

